

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2600

гр. София, 08.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 08.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **2901** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма] с искане за спиране на предварителното изпълнение на решение № 48 от 25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за което е издадено удостоверение № 000030-1215 от 05.02.2020 г. на [фирма].

След преценка на направеното искане и представените във връзка с това искане доказателства следва извода за неоснователност на направеното искане.

Съгласно чл. 87, изречение второ от Закона за хазарта, решенията на комисията за временно или окончателно отнемане на издаден лиценз, както и решенията по чл. 22, ал. 1, т. 14 се обжалват по реда на чл. 28, ал. 1. Решенията по предходното изречение подлежат на незабавно изпълнение, независимо дали са обжалвани. Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (каквото е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже

вероятността за причиняване на оспорвания на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. Доказателства в тази насока не са налице. Освен, че не са налице доказателства, в подадената жалба дори не се посочват вредите, които би претърпял жалбоподателят. Единствено на стр. 4 в жалбата е посочено, че е налице реалната възможност за причиняване на значителна и трудно поправима вреда на търговското дружество. Несъмнено, жалбоподателят е следвало да посочи в какво ще се изрази тази вреда, както и обстоятелствата, поради които определя същата като значителна или пък трудно поправима. Независимо, че един от принципите на административното производство по АПК е принципът на служебното начало, то в никакъв случай и при никакви обстоятелства не би могъл да се направи обоснован извод за задължението на съда да определи размера на евентуално причинени вреди или пък да обосновава тяхната значителност или трудна поправимост. В съдебното производство съдът не би могъл с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на жалбоподателя в тази насока, каквото изявление не се съдържа в жалбата. Производство по реда на чл. 166 е такова, по което съдът следва да се произнесе незабавно с определение и поради това не предполага оставянето на това производство без движение за представянето на нови доказателства. Тази съдебна инстанция не установява изводи в различна насока, обосновани с приложимостта на §29, т. 4 и т. 5 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., съгласно който не се образува изпълнително производство по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен когато е необходимо да се защитят особено важни държавни или обществени интереси или може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда (т. 4), принудителното изпълнение по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се спира; извършените до спирането действия запазват силата си; след спирането публичният изпълнител не може да извършва нови изпълнителни действия, но може да извършва действия по обезпечаване на вземането, както и разпределение на суми, постъпили по изпълнителното дело; изпълнителното производство се възобновява след изтичането на срока, за който е обявено извънредното положение; преди изтичането на срока на извънредното положение изпълнителното производство се възобновява с разпореждане на публичния изпълнител по искане на длъжника, за изпълнение върху вземания и парични средства от банки, вземания от трети лица; вложени ценности в трезори, включително и върху съдържанието в сейфове (т. 5). Предметът на спора, свързан с решение № 48 от 25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок то три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, е различен от предмета на спора по акт за установяване на публично държавно вземане № 5 от 14.02.2020 г. (независимо от обстоятелството на обосноваване на издаването на първия административен акт с издадения втори такъв). От събраните по делото доказателства не се установява обстоятелството на образувано изпълнително производство по ДОПК или пък обстоятелството на принудително изпълнение по ДОПК, но дори и подобно производство по принудително изпълнение да е започнало,

то дружеството разполага с правните средства за защита по ДОПК, които несъмнено са различни от обстоятелството на направено искане за спиране на предварителното изпълнение на решение № 48 от 25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок то три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на решение № 48 от 25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок то три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] за спиране на на предварителното изпълнение на решение № 48 от 25.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок то три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, като неоснователно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ